

Posudek na bakalářskou práci Petry Koudelkové

Instrumentální obohacování Reuvena Feuersteina jako psychologický nástroj

Gabriela Málková, Ph.D.

Předkládaná práce je výsledkem více než 4 leté intenzivní spolupráce. Zadání tématu této bakalářské se objevilo v návaznosti na práci Petry Kudlekové v semináři Kulturní psychologie. Studium Vygotského i Feuersteinova díla, stejně jako autorů, kteří o obou zmiňovaných velikánech píší, se Petra Koudelková věnovala prakticky v průběhu celého svého studia. V rámci povinného překladu přeložila podstatnou část knihy Alexe Kozlina Psychologické nástroje, o kterou se mimo jiné v předkládané práci také opírá. Spolupráce se studentkou, která dnes předkládá svou práci k obhajobě, byla jednou z nejméně intenzivnějších a nejhodnotnějších, jaké jsem dosud na Fakultě humanitních studií zažila. Mám upřímnou radost z výsledné podoby práce, kterou se chystá obhajovat. Téma kterému se věnovala, není vůbec snadné a předpokládá hluboké porozumění pojmům obsaženým v náročných teoretických systémech Vygotského i Feuersteina. Domnívám se, že svou náročností sledované téma přesahuje nároky a požadavky úrovně obvyklé v bakalářském studiu.

Z hlediska obsahového má práce dle mého názoru ucelený charakter, transparentní myšlenkovou práci a logickou návaznost. Autorka pracuje pečlivě a systematicky. Každá část textu má své významné místo a text postupně graduje k formulaci závěru a nastolení diskuse k těmto závěrům.

Podstatou metodologické práce Petry Koudelkové bylo studium teoretických souvislostí, formulace definic a analýza stěžejních pojmů „psychologický nástroj a instrument“ a následná komparace pojetí těchto pojmů v díle zmiňovaných autorů. Petra Koudelková navíc pracuje i s dílem Alexe Kozlina k tématu psychologického nástroje, což do jisté míry realizaci uvedené komparace činí náročnější- právě vnesením dalšího prvku, který přispívá k tvorbě závěru. Kozlin je jedním z největších současných znalců díla Vygotského a Feuersteina a jeho práce mají tedy pro porozumění studovanému tématu velký význam. Velmi si vážím toho, že Petra Koudelková dokázala udržet odstup od tezí Kozlina a jeho formulace podrobit i kritickým poznámkám.

Z hlediska formy nenacházím nic, co bych mohla vytknout. Užívání sekundárních zdrojů v textu bylo dle mého názoru téměř ve všech případech prakticky nutností, neb některé literární zdroje je prakticky nemožné obstarat. Petra Koudelková tak byla nucena – a to v případě obou studovaných autorů- doslova „stavět“ myšlenky a teze použité ve vlastním textu z mnoha literárních zdrojů, v případě Feuersteina i z ústních formulací osob, které mají zkušenost s aplikací programu Instrumentálního obohacování.

Jelikož prakticky nenacházím v textu nic, co bych mohla autorce vytknout, nabízím k obhajobě otázku, která by se mohla stát podkladem pro diskusi:

V závěru textu autorka uvádí, že spatřuje podstatu rozdílu mezi pojmem psychologický nástroj a instrument nikoliv na úrovni pojmové, ale na „úrovni jejich užití“ (str. 49). Nabízí se tedy otázka, jakou roli zde hraje pojmový rámec „zkušenosti zprostředkovaného učení“- není právě otázka **užití** otázkou konceptualizace či problematizace meditativního procesu v díle obou autorů?

Domnívám se, že práce Petry Koudelkové je po obsahové stránce velmi kvalitní text, který by si nepochybně zasloužil publikaci. S radostí práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení 47 bodů.

Gabriela Málková, Ph.D.